

Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) paa den anden, vel vogte mig for at stille noget andet Forslag, end det, Afdelingen har stillet.

Rasmussen: Hvis man havde den samme Overbevisning, som den ærede Ordfører for 2den Afdeling (N. S. Larsen), maatte man ganstke vist stemme for Godkendelsen af Standerborgvalget. I sin sidste Udtalelse gik han endogsaa saa vidt, at han erklærede, at i Virkeligheden var der ikke ffet noget lovstridigt, det var alt sammen rigtigt nok, Kandidatens Navn stod ikke paa disse Sedler, i Virkeligheden var alt i Overensstemmelse med Valgloven. Ja, i og for sig kunne disse Sedler være meget gode, og jeg kan meget godt forstaa, hvorfor man har dem. Man har Sedler med Bælgerne's Navne og Nummere, for at man, naar Bælgerne komme, kan se Nummerene og let finde dem paa Valglisten, men ud over det, have Sedlerne intet paa sig og maa ikke bruges. Forholdet i Standerborg har været det, at Valgbestyrrelsen, som skal kontrolere, om vedkommende er den, han giver sig ud for, i mange Tilfælde ikke har set andet end Sedlen, men ikke har set Personen, og deri ligger Kernen af Spørgsmaalet. Seddelhistorien er i Strid med Valgloven, og det kan den ærede Ordfører ikke komme fra, at det gaar Klagen ud paa. Om Kandidatens Navn har været paa Sedlerne eller ikke, er det underordnede, men Forholdet har været det, at Valgbestyrrelsen ikke har kunnet kontrolere, om den, hvis Navn var paa Sedlen, og som blev indført paa Stemmelisten, virkelig var til Stede i Forsamlingen. Saa sagde den ærede Ordfører endvidere, at Spørgsmaalet om Stemmebestyrrelsen kan ikke komme i Betragtning ved Folketingets Afgørelse af, om Valget skal godkendes eller ikke. Det tror jeg ikke rigtig paa. Jeg indrømmer, at Spørgsmaalet om Stemmebestyrrelsen ikke er det eneste Moment, men det er et Moment, der skal tages Hensyn til. Naar der bevislig foreligger Uregelmæssigheder, som med stor Sandsynlighed kunne antages at have forandret Stemmebestyrrelsen til den ene eller den anden Side, paastaar jeg, at vi ved vor Afgørelse af det Spørgsmaal skulle og maa og ikke kunne undgaa at tage Hensyn til, om der mellem de to Kandidater foreligger en Stemmebestyrrelse af 10 til 12 eller af 500 til 600. Jeg tør paastaar, at dersom Stillingen i Standerborg havde været den, at der havde været 2—300 Stemmers Forstel, havde der ikke i 2den Afdeling været Flertal for at udsætte Valgets Godkendelse. Saa vilde sandsynligvis alle have været enige om, at hvor meget eller

hvor lidt end dette kan have haft Indflydelse paa Afstemningen og paa Udfaldet af Stemmetallet for de paagældende Kandidater, kunde det sikkert ikke have forandret Stemmetallet i hundredevis enten til den ene eller til den anden Side, og som Følge deraf vilde der ikke være blevet forlangt Udsættelse. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke Folketinget i Fortiden mange Gange har regnet det med som et væsentligt Moment ved Afgørelse af Valgspørgsmaal, at Forstellet i Stemmetallet har været meget lille, og har ment, at meget smaa Fejtagelser derved i Virkeligheden kunde have haft Indflydelse paa Valgs Udfald.

Bust: I mit korte Tilsvaer til det ærede Medlem fra Stubbeboing (N. S. Larsen) skal jeg aldeles ikke komme ind paa den Indledning, han kom med, da han gav mig Svar. Det er jeg og vi Bønder jo saa vant til, naar vibove, at have en Mening, der er i Strid med det ærede Medlems, saa saa vi altid den Slags Ting at høre. Det skal jeg altsaa ikke komme ind paa. Seminaristen stikker stadig i det ærede Medlem, og den kan han aldrig komme fra. Jeg skal saa ganstke kort vende mig til det ærede Medlems øvrige Udtalelser. Og da beskylde han Ordføreren for Flertallet (Rasmussen) for, at han har udtalt, at der intet Bevis foreligger for en urigtig Stemmesørfjel. Det maa nu egentlig Ordføreren for Flertallet og det ærede Medlem afgøre. Men jeg for mit Vedkommende vil sige og ogsaa være i Stand til at bevise, at hvad Formen angaar, er der den mest stærkende Modsetning mellem den Stemmesørfjel, der er anvendt i Henhold til Klagen, og den Stemmetilsørfjel, der er foreskrevet i Valglovens § 41. Det maa den ærede Ordfører lade staa. Trods al hans Overlegenhed og Juristeri maa han indrømme, at det som Klagen angaar, og det, Valglovens § 41 foreskriver, passer aldeles ikke med hinanden. Saa lod det ærede Medlem os vide, at i Hjortshøj og i Egaa i Hornslettrebsen var det gaaet lige saa galt. Men netop derfor stemte jeg heller ikke for Godkendelse af Hornsletvalget. Det kunde aldrig falde mig ind at stemme for det. Og derfor vil det ærede Medlem kunne se af Rigsdagstidenden, at ved den Afstemning, der faldt, manglede der en hel Del af Tingets Stemmer, blandt andet min. Jeg kan ikke se andet, end at saaledes som de der have klaget, have de haft god Grund dertil. Jeg har jo ikke været med i vedkommende Afdeling, og derfor har jeg ikke kunnet følge Forhandlingerne der, men efter det, der foreligger for os, der ikke har været med i Af-